

הדימויים שלהלן אינם פוטוגרמות אלא הדפסות צבע קונבנציונאליות – נגטיבים שנחשפו (צולמו) ואז נחשפו-מחדש לאורך תהליך הפיתוח. יש כאן חשיפה כפולה שהתוצאה שלה היא דימוי היברידי - פוטוגרף ופוטוגרמה. בכל המקרים מה שנראה בתוצר המודפס (הסופי?) הוא תהליך שבמסגרתו הדימוי המצולם מועלם, ודימוי חדש, שאינו מצולם, מופיע תחתיו. יש כאן עשייה ושליה של עשייה, שהופכת לחיוב מסוג חדש. בהקשר זה, הדימוי הראשון - רקע מודרני - על אף חיצוניותו, מהווה צילום מסורתי פחות או יותר, ומה שנקשר אליו הוא סימון הפרידה ממנו, מהמחשבה שהצילום מתאר את העולם. שלם מדגישה את היכולת ואת אי היכולת של הצילום להזין את חוסר הוודאות שמלווה את היומיום, ולהגיב למצבים לא מוגדרים באי-הגדרה חדשה ועצמאית משלו (האם מה שנראה בו הוא סביבה מסחרית פעילה או מושבתת, האם היא תצוגה עכשווית של מכשירים או היצע שעבר זמנו; הדימוי אינו מסגיר מקום, תקופה ושעה ביום). האפיון המשתנה של הדימוי אינו מובן כעושר פרשני אלא כרמז להתקיימות בממדים לא לשוניים ולא היסטוריים. צילום מהסוג הזה עסוק בפוליטיקה של הייצוג: הוא אינו נשא של ידע ושל סימנים קבועים. אפשר אפילו למתוח עמדה זו על מנת להטיל ספק באפשרות לייצר באמצעותו, ולייצר בכלל, נרטיב קוהרנטי כלשהו.

כתב: אורי דסאו

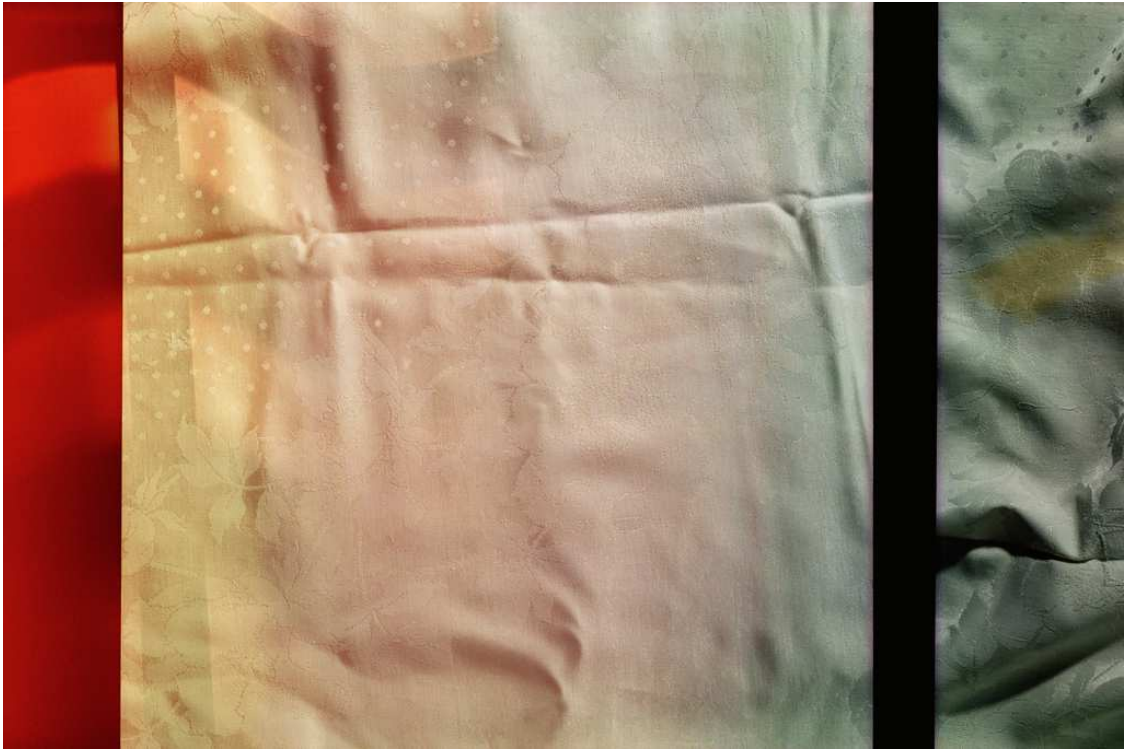
צילום מס' 1: Modern_Background

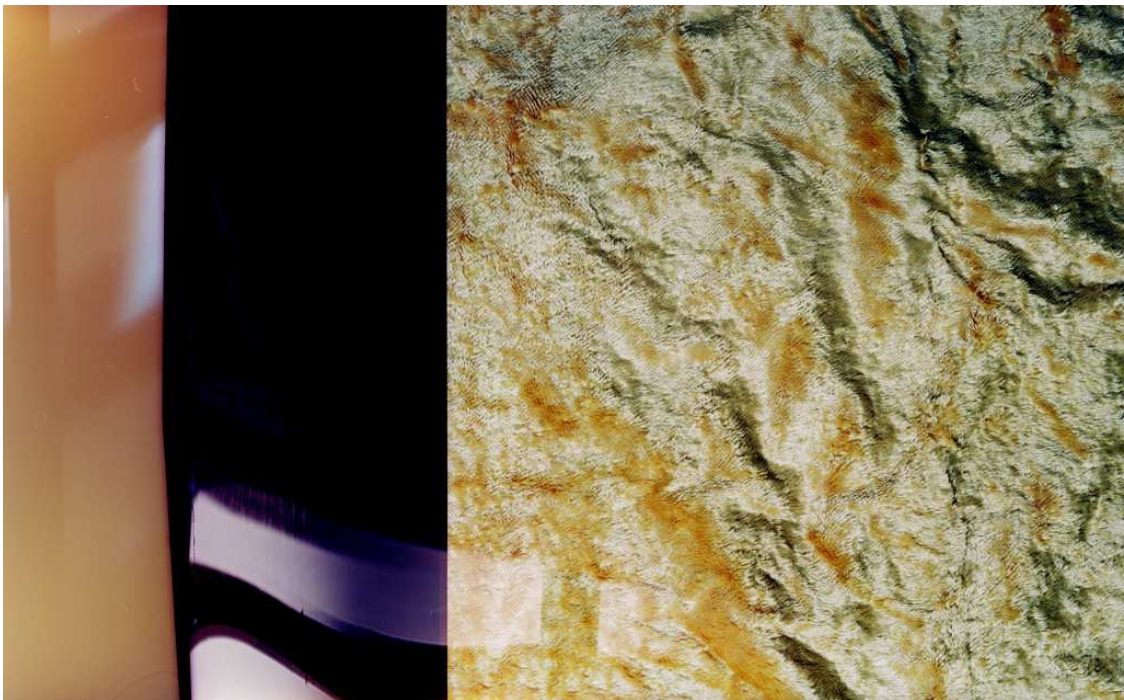
צילום מס' 2 : Photography_on_Film

צילום מס' 2 : Photography_on_Film__2

Photography_on_Film__3

Photography_on_Film__4